

ارتقا کیفی زندگی در محلات با رویکرد تقویت سازمان فضایی و استخوان‌بندی محله (مطالعه موردی محله پروین شهر اصفهان)

امیر محمد اخوان صراف
 کارشناس ارشد معماری، معماری منظر
 مدرس دانشگاه
 Amir.m.akhavan.s@gmail.com
 پریسا فاضلی
 دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری
 دانشگاه هنر اصفهان
 Parisafazeli1369@gmail.com

امید خسروی دانش
 کارشناسی ارشد معماری، طراحی شهری
 مدرس دانشگاه
 O.kh.danesh@gmail.com
 راحله مظاهری
 دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی
 محیط زیست، دانشگاه علوم تحقیقات یزد
 Raheleh_mazaheri_65@yahoo.com

چکیده

در دوران معاصر به دلیل تحولات شتابزده و ناگهانی در همه ابعاد شهری شاهد دگرگونی‌های کالبدی عمده و گسترش‌های سریع و نامتوازن در شهرها هستیم. در سال‌های اخیر که شهرها در خدمت اتومبیل‌ها در آمده‌اند، با احداث خیابان‌های جدید با عرض زیاد، انسجام و به هم پیوستگی محلات از بین رفته و در نتیجه استخوان‌بندی قدیم آنها را به چالش کشیده و تضعیف نموده است. از آنجا که یکی از اهداف طراحی شهری، نظم‌دهی ترکیب فضایی - کالبدی ساختار فضایی شهرها، فعالیت‌ها و عناصر ساختاری آنها مرکب از دو عنصر توده و فضاست، ضروری است تا گام‌هایی در راستای تقویت و تجدید سازمان فضایی استخوان‌بندی محلات در شهرها برداشته شود. پژوهش حاضر به دنبال آن است تا در راستای دستیابی به هدف اصلی که شناسایی عوامل و عناصر موثر در شکل‌دهی استخوان‌بندی و تقویت شاخص‌های کیفیت زندگی می‌باشد با انتخاب محله پروین واقع در منطقه ۱۰ شهرداری اصفهان و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، اقدام به بررسی مفهوم استخوان‌بندی در مقیاس محله و عناصر تشکیل‌دهنده آنها نماید. به همین منظور، معیارهایی نظیر تقویت و تداوم محور اصلی محله، ترکیب عملکردها برای دستیابی به وحدت فضایی، عرصه عمومی به‌عنوان بستر تعاملات اجتماعی، نشانه‌های شهری و شبکه‌ای از مراکز جهت ارزیابی و بررسی کیفیت زندگی در محله پروین شناسایی شد و پس از شناخت و تحلیل محدوده مورد مداخله، راهبردهایی جهت ارتقا و تجدید سازمان فضایی و تقویت استخوان‌بندی ارائه گردید.

واژه‌های کلیدی: استخوان‌بندی، ترکیب فضایی - کالبدی، محله پروین، روش توصیفی - تحلیلی.